

10.

číslo

VIII. ročník

ZUŠkoviny

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 2. června 2014 s pranostikou: Jak červen teplem září, takový bude i měsíc září

Úvodník

Právě před vámi leží poslední letošní vydání našeho měsíčníku ZUŠkoviny a stejně tak je před námi měsíc červen a po něm netrpělivě očekávané prázdniny. Dny lenošení, nicnedělání a užívání si volna... ale je tady ještě ten červen. Pro některé čas dohánění zameškaného, pro letošní maturanty čas přijímacích zkoušek na vysoké školy, pro někoho čas vyhlížení pravého léta, volna, nic nedělání, klidu, ale to už jsem psal... ale je tady ještě ten červen... A kam v červnu? No a co třeba: ZUŠka (?), bez ZUŠky (nemůžete být), k ZUŠce (musíte jít)... mohl bych pokračovat a vy skloňovat se mnou. Tedy navrhuji všem příznivcům naší ZUŠky, než přijdou pařáky a letní volno, přijďte v červnu na akce ZUŠ, červnový program je naplněný tak, jako by nebyl zrovna měsíc červen - poslední měsíc ve školním roce, kdy se „dojízdí“, „přibrzdí“ a z posledních sil čeká na konec... Pokud jste v pátek 30. května nestihli Akademii v Městském divadle v Jaroměř, o hodně jste přišli, o víkendu do Písku jste s dramaťáky na národní kolo přehlídky experimentujícího divadla asi taky nejeli, ale nenechte si ujít v neděli 8. června Perličky a Co se do Předváděčky dramaťáku nevešlo a také červnový koncert žáků školy a koncert Brass Orchestra v Žirči a Big Band v Corradu a Koncert na zahradě a hlavně, poďte s námi na Akci „Š“ ve středu 25. června do Kuksu, informace potřebné k účasti na ní si najdete na stránkách ZUŠkovin, moc se na Vás všechny těšíme, jako vždy organizuje dramaťák. Ale je tady ještě ten červen, kterým nám i vám končí další školní rok a já vám jménem celé redakční rady přeji krásné prázdniny bez útrap. Naberte během nich sílu k dalšímu tvoření, které stojí za to. Odpočívajte a hlavně si ty prázdniny užijte! A těšte se na nový školní rok, protože vězte, jednou vám nastanou ty poslední prázdniny po posledním vašem školním roce, jako se to děje právě mně. Pišu poslední svůj ZUŠkovinový úvodník a nejspíš svůj poslední úvodník vůbec. Jsem vděčný za všechny ty roky v ZUŠce strávené. Zážitků, zábavy, vypjatých situací, provokativních nápadů, zkušeností a známostí byly spousty... a celé to stálo za to! Děkuji Jarce Holasové, mám tě rád.

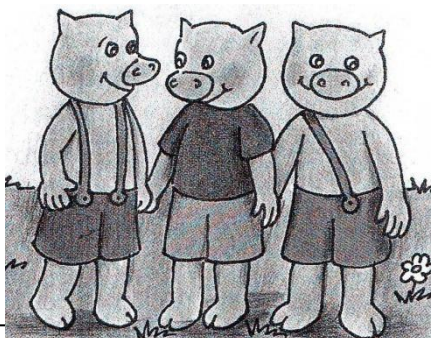
A vy se v dalších číslech těšte na novou, mladší krev, je v ní přece naše naděje.

Loučí se Matěj Kubina

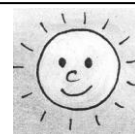
Na první příští zářijový Úvodník se můžete těšit už teď, rubriku přebírá Ga.

Matějovi přejeme po úspěšném absolutoriu na Masarykově univerzitě v Brně a obhájení diplomové práce na téma Dřevostavba divadla ve visce Poniklá v Podkrkonoší v dalším životě: Zlom vaz! a někdy se zase zastav! Jé

**Krásné
Ale je tady ještě**

**prázdniny!
ten červen...**

Z notesu pana ředitele

Z palubního deníku kapitána

Očekávaný prázdninový ostrov už je na dohled, poslední desetina cesty už přeci uteče jako voda, říkám si. Vidina prázdnin i ve mně vyvolává obrazy plné sluníčka, vody a dobrodružství. Ne, že bych se na ně netěšil, ale přeci jen přeskakovat co nejrychleji od prázdnin k prázdninám by bylo fádní. A tak se rád plavím každý rok, i když někdy to bývá v pořádné bouři, jindy zase taktak, že neuvázneme na mělčině, ale většinou to panečku krásně fouká tím správným směrem do plachet, a to je radost se rozhlížet z kapitánského můstku. Ani rozmarů počasí se nakonec bát nemusím, vím, že naše malá, ale útulná loďka má skvělou posádku a s tou se každý rok, dá-li Pán Bůh, rád pustím do dalšího dobrodružství. A tak, aniž bych chtěl předbíhat, chci celé posádce poděkovat, Vám všem, do posledního plavčíka. Ale protože na konci ještě nejsme a možná ten nejdobrodružnější a nejobtížnější kus máme před sebou, pojďme ještě sebrat všechny síly a konec cesty si pořádně užijme! Pěkně naplno, nebojte, foukat bude ostošest. Mapu najdete snadno, jmenuje se *Přehled akcí v měsíci červnu* a popisuje jednu z nejhezčích částí cesty. Každé zastavení vyznačené na „mapě“ stojí za to a bylo by škoda některé promeškat. Tak plachty pořádně napnout a jedéém!
Váš Vlastimil Kovář, kapitán Zuškovniku

Proč se vyplatí poslouchat předpověď počasí aneb Netřeba o dešť prositi, přijde, jak začnete kositi.

VAROVÁNÍ: Tento příběh se skutečně stal a jako ta, která to zažila na vlastní kůži, vám radím: Když má pršet, bude pršet. Meteorolog opravdu nekecá.

Byla krásná slunečná sobota, vítr moc nefoukal a bylo tak akorát teplo. Byly jsme s mamkou doma samy a ona najednou navrhla: „Co kdybychom se jely projet na kole? Můžeme zkusit dojet po cyklostezce až do Hradce.“ A tak jsme jely. I když hlásili obrovské bouřky, měly jsme jen kraťasy a trička s krátkým rukávem a v hlavě myšlenku: Přece si nebudeme nic brát, stejně nebude pršet, vždyť je tak krásně. Ale to jsme se pěkně přepočítaly. Na obloze se nejprve objevil malý mráček, pak se k němu přidal další a najednou z nich byl obrovský mrak. Se strachem jsme se na něj dívaly, a když se k němu přidal i vítr, radši jsme se otočily a jely zpátky domů. Pozdě. Hrom zahřměl, první kapka spadla a najednou se spustil ohromný liják. Ve vteřině jsme byly promočené až na kůži. Na cestě bylo bláto a já jsem v té chvíli mohla myslet jen na legendární větu z filmu *Obecná škola*: „Kde jsou moje blatníky?“ Stromy, co stály na okraji cesty, nás moc neochránily a tak si myslím, že ten den jsme zajely trasu Smiřice - Josefov za rekordní čas. Doma nás čekal táta, který mezitím přišel z práce, horký čaj a suché oblečení. A když jsme ten čaj popijely, táta pronesl: „Holky, příště, až před bouřkou pojedete na kole, vezmě si aspoň pláštěnky!“
BobuLe

Sedmikrásky (skoro barokní)

Sedmikrásky rozsypaly po trávníku svoje úsměvy. Prála bych si být jednou z nich. Zářit a radovat se. Alespoň na chvíli položím svou hlavu mezi rozkvetlé potěšení ... a usmívám se... opravdu se usmívám! Vpovzdálí mě

pozoruje můj mladší bratr, taky se usmívá. Tedy on se spíš řehtá na celé kolo. Je to můj drahý „poťouchlík“ a nezbeda. Našeptává mi tolikrát takové lumpárny a vylomeniny ... „Přestaň, blázínku, cožpak nevíš kolik už mi je? Ty jsi ale uličník.“ Má vždycky velikánskou radost, když mu podlehnu v jeho ztřeštěných nápadech. A já se pak raduju spolu s ním. A v mnohém mu dávám za pravdu. A když ty naše radovánky oba dva přeženeme, objeví se naše starší sestra. Je moc hodná, klidná, smírná. Mám ji také moc ráda. Jen se tak podívá, hlavou pokyne. Někdy ji s bratrem odsekne: „Nech si toho, stařeno!“ Jindy zmírníme své bujaré dovádění a s potřebnou úměrou zvázníme. Naše maminka má pro nás vždycky náruč otevřenou. Naše maminka je plná lásky a pokoje, hojnosti i odpuštění. Sedmikrásky rozsypaly po trávníku svoje úsměvy. Prála bych si být jednou z nich. Zářit a radovat se. Můj mladší bratr se jmenuje Narození, má starší sestra se jmenuje Smrt a naše maminka je Země. Alespoň na chvíli položím svou hlavu mezi rozkvetlé potěšení ... a usmívám se ... opravdu se usmívám! Děkuji za všechno obdarování a prosím, kéž můj úsměv nepřestává zářit. Kéž je to úsměv radostný i klidný, zářivý i smírný. Naplněný vírou a nadějí.

Tvůj ŽIVOT

A

Bylo – Nebylo

Výlet do vesmíru

Poslední dubnovou středu jsem opět zavítala se skupinou dvaceti žáků naší školy do sálu Filharmonie Hradec Králové. Vzhledem k tomu, že jsme již dvakrát shlédli propracované poznávací koncerty dirigované Američanem Paulem Mauffrayem, těšili jsme se o to více. Tentokrát pan dirigent nazval koncert „Kouzelný průvodce orchestrem, od DNA k vesmíru“. Na programu jsme nejprve slyšeli skladbu „Průvodce mladého člověka orchestrem“ od skladatele Benjamina Brittena, poté skladby „Mars“ a „Jupiter“ skladatele Gustava Holsta. K těmto dvěma dílům Gustava Holsta použil pan dirigent Mauffray originální dokumentární filmy autorky Gildy Tabarez (www.youtube.cz, zadejte heslo Gilda Tabarez) se skutečnými záběry z Marsu a vesmíru. Tyto filmy byly promítány paralelně s hudebním podbarvením hradeckých filharmoniků. Bylo to další úžasné dopoledne strávené s partou vzorných a nadšených mladých lidí, oblíbeným dirigentem a skvělou hudbou. Děkuji kolegyni Mgr. Radce Morávkové za pedagogický dozor. Mgr. Markéta Kočí, organizátorka

Dělna dramatických cvičení podle metody J. Lecoq s Vendulou Burger

Dělna dramatických cvičení podle metody J. Lecoq s Vendulou Burger

S lektorkou výrazné herecké metody jsme se potkali 3. května, tentokrát v prostorách ZUŠ Střezina Hradec Králové. Osmnáct účastníků dílny, mezi kterými byli i naši studenti literárně-dramatického oboru, bylo překvapeno, jak přirozeně metoda J. Lecoqa funguje. Je třeba si na nic nehrát, oprostít se od používaných klíšé a falešných líčení detailů a soustředit se především sami na sebe a na partnera ve hře. Pohyb vychází vždycky

z centra, v improvizaci a ve skupinové práci je třeba více přijímat než sebe prosazovat. Setkali jsme se s prací s neutrální maskou a snažili se pochopit, kde je a co chce. Další setkání s hereckou metodou bude pokračovací a je naplánováno na 7. června 2014. Zaslouchno při intenzivní práci: Oči jsou OKNO ven, když se koukáš do země, jsi uzavřený do sebe a v sobě...moc přemýšlíš, je to literatura v kostýmu...Je třeba věci vidět, věřit jim, pak jste schopni je zahrát... najít les v sobě, jednat prostoru. Pokud se dokážeš vyjádřit akcí, není třeba mluvit.

Jé

Dopoledne pro mateřské školy - Dopoledne

s dětmi. Pondělní dopoledne 5. května to v naší škole opět žilo. Naši školu nezaplavila velká jarní voda, ale přívalová vlna tvořená téměř sto padesáti předškoláky z mateřských škol z Jaroměře. Akce s názvem Dopoledne pro mateřské školy začala v 9 hodin v koncertním sále školy, kde si pro malé posluchače připravili naši žáci spolu se svými učiteli, prezentaci hudebních nástrojů, na které se u nás mohou naučit hrát. Poté děti odešly do učebny výtvarného oboru na výtvarnou dílnu a do učebny literárně – dramatického oboru, kde shlédly loutkovou pohádku „O perníkové“. Letos je to již dvacátý rok, co pedagogicky působím na naší Zušce, ale stále mě dokážou naši žáci, v dobrém slova smyslu, dojmout a překvapit. Když jsem totiž nahlédla deset minut před chystaným hudebním vystoupením do přeplněného sálu dětí z mateřinek, patnáct vystupujících žáků stálo zodpovědně, v klidu a tichosti na jevišti se svým hudebním nástrojem a očekávalo, až my – učitelé, dorazíme.

Pohled na tyto žáky, ale i na ty, kteří se od rána chystali hrát pro malé kamarády pohádky i na ty, kteří pomáhali s výtvarnou dílnou, na úkor toho, že si budou doplňovat zameškané učivo z gymnázia či základní školy, mě doslova zmrazil. Děkuji touto cestou všem našim „mladším pedagogům“ za práci, s kterou se této akci zhostili. S takovými žáky se nám více než úžasně pracuje a tráví čas.

Markéta Kočí

Dárek maminkám

Na koncert věnovaný maminkám a maminkám našich maminek jako dárek ke Dni matek se vždycky těším. Je to koncert jiný než ostatní, je to přehlídka poctivé a piplavé práce našich učitelů s těmi nejmenšími začínajícími umělci, před kterými je obrovský úkol: potěšit právě svou maminku a právě teď a právě tady tím, co doma usilovně na svůj nástroj cvičím, co přece maminka už stokrát slyšela...ale, to bylo nanečisto, to bylo cvičení do školy...ale teď! Teď je to tady, je to pojmenované, je to ten pravý dárek, který se nedá nikde koupit a penězi zaplatit, který vždycky vykouzlí úsměv na té tváři nejdražší...ať se povede jakkoli.

A úsměvů a pus a objímání bylo nepočítaně, slziček tajně utřených taky a je to v pořádku, přesně takhle to má být!

Jé

Náchodská Prima sezona

Ve středu 14. května vyjeli nejstarší dramataři do Náchoda. Ne ani tak na výlet či snad na medvědy, nýbrž za divadlem. Celý týden zde probíhala tzv. Náchodská Prima sezona, festival nejen divadelní, ale obecně umělecký a hlavně studentský. Středa byla dnem, který byl určen jaroměřským, aby předvedli své umy, a tak se stalo. Představení proběhla na místním Jiráskově gymnáziu v aule, kde se sešel příjemný počet festivalových diváků, kteří tak mohli shlédnout představení ve třech různých časech. Nejprve Krásku v dřevě spící I. část coby loutkovou pohádku pro děti, v neposlední řadě Kázání děvčátkům a slečnám, ve večerních hodinách pak i Krásku v dřevě spící II. část, která je určena jen pro ty starší.

A bylo to fajn. Náchod a divadelní festivaly máme rádi, pokud s námi porota konstruktivně hovoří o problémech inscenací...

TzjvvK

Galerie výtvarného umění v Náchodě

Jestli někdo z vás ještě nebyl v náchodské galerii, tak by se tam měl jet určitě podívat. Nachází se na kopci těsně v blízkosti zámku a dostanete se tam pěšky i autem! Ale varuji vás! Jestli pojedete autem, tak se může stát, že tam buď nedejete, protože je Náchod rozkopaný anebo to budete muset prostě „švihnout“ po pěši jako jsme to udělali my. Byl to pátek 23. května, bylo velké teplo a v galerii krásný chládek. To ale nikomu nedošlo, protože skoro nikdo se do toho krásného chládku „netáhnul“ ani se zchladit ani se podívat. Ale jestli jel tím autem, tak rozhodně nejel po pěši a prostě to vzdal... Tak se stalo, že na Kázání děvčátkům a slečnám přišlo celých pět diváků. I tak to stálo za to. Počínaje příjezdem, vytahováním klíšťat až po samotné hraní a nakonec jsme se podívali i na obrazy a na sošky. Byl tam krásný králík! Takže až jednou nebudete mít co dělat, tak jedte do Náchoda a udělejte si procházku do galerie je tam chládek a mají tam krásné králíky. A možná se tam bude i něco dít a možná díky vám tam bude víc než pět diváků...

Pijavka

Tradiční Den rodiny

Poslední květnovou středu v podvečer se konal dnes již tradiční koncert rodin. Je to jeden z nejmilejších koncertů, který naše ZUŠka pořádá.

Účast byla opět vyšší než v minulých ročnících, přímo hojná, židle nestačily. Program, který čítal celkem deset vystupujících čísel, zahájila rodina Svobodových kytarou, violou, dvěma flétnami a prstovými činelky (nejmladší dcera chce hrát na bicí) se zpěvem. Ač nováčci, uvedli se a hráli jako staří „mazáci“. Rodiny Tichých a Viškových nastoupily - naskákaly na pódium s hlasitými skřeky a v oděvu afrických domorodců. Přiblížily nám vznik jazzové muziky. Slyšeli jsme saxofon, klavír i bicí a zpěv. Zařídili si všichni od dědečka po miminko. Rodina Fejtova vystupovala hned dvakrát. Nejprve nám zahrála pouze dámská část čtyřručně na klavír a potom celá rodina zpívala a hrála za doprovodu klavíru, kytar a bicích píseň o Vlaštovkách. V závěru celého jejich vystoupení se blýskl trumpetista skvěle zahráním sólem. I rodina Hruškova vystupovala na několikrát. Nejprve píseň Zelené pláně v úpravě pro klavír a pilu, poté klavír s flétnou a klarinetem a píseň Holubí dům a nakonec ještě dva klarinety v duu. Děvčata Kovářova se předvedla na housle za doprovodu rodičů na klavír a violoncello s introdukcí velice složitého latinského názvu volně přeloženého jako Běžela ovečka hore do kopečka, poté zazpívala tři písně uspávacího charakteru - Večerníčkovu píseň, píseň z Večerničku Hup a Hop a barokní

Večerní píseň známou z Broučků (tam jsme slyšeli dnes již málo známý barokní nástroj cink). Také v rodině Kopeckých mají houslistku a spoustu flétnistů. Spolu s tatínkem, který přede všemi slíbil, že si do příštího rodinného koncertu popruh na kytaru jistojistě pořídí, aby nemusel dupat po židli, zahráli dvě písně lidové, přičemž druhou, cizojazyčnou ve Slovenštině - Tota Hel'pa, jsme si rádi zazpívali s nimi, i když bylo nad naše síly zpívat ve střední části, kdy se střídaly dvě nástrojové skupiny a každá v jiné tónině - sladění nástrojů se prý nepovedlo, ale ladili alespoň oblečením. Marek Bischof na housle s tatínkem u klavíru předvedli dva skvěle zahrané kusy jazzového charakteru a opět se nedalo poznat často slyšené tvrzení, jakou že má tatínek trému. Rodina Šimkova se dvěma kytarami a dvěma dcerami (housle, zpěv), ze kterých našťěstí nebyly čtyři (slibované roztržení za nedařící se nácvik se nekonalo) zazpívala a zahrála také dvě písně (Zlaté střeвиčky a Stojí hruška) tak pěkně, že se dalo pochybovat o pravdivosti vyhrožování. Poslední dvojice účinkujících u klavíru zahrála čtyřručně Kabaret. Na závěr jsme si všichni společně zahráli a zazpívali "muzikantskou hymnu" Já jsem muzikant a pak vznikla společná fotografie všech účinkujících. Bylo nás letos opravdu hodně. Výkony všech byly právem odměněny velkým potleskem a sladkou dobrotou. Atmosféra tohoto koncertu je nenapodobitelná a všichni jsme si ji báječně užili.

Jana Kovářová

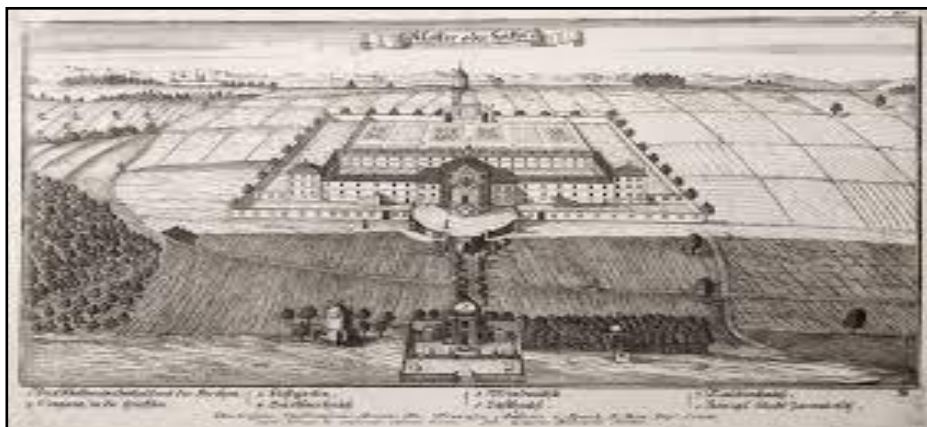

Bude – Nebude

!Akce „Š“! Akce „Š“! Akce „Š“! Akce „Š“! Akce „Š“! Akce „Š“! Akce „Š“! Akce „Š“!

Plánovaný a už tradiční výlet bude tentokrát ve středu 25. června a opět směr Kuks! Pojedeme vlakem ráno v 8:23, vrátíme se odpoledne přibližně v 15:34. Sraz na vlakovém nádraží v Jaroměři v 8:07 nejpozději. Návrat také na nádraží v Jaroměři v 15:34. Sebou si vezměte především peníze na cestu, pití a svačinu. Hlavně se vhodně oblečte spíše do přírody a dle počasí! Přihlášku dostanete u vyučujících nebo ji najdete na druhé straně vloženého měsíčního programu. Vyplňte a vhod'te je prosím do naší schránky, ať víme, kolik nás bude, aby na každého vyšel buřt k opečení! A hlavně, aby k vám včas doputovala Omluvenka do školy, jelikož se jedná o poslední vyučovací středu! Děti do 10 let jen za doprovodu rodiče nebo prarodiče! Případné dotazy ráda zodpoví paní učitelka Jarka Holasová. Program zůstává opět tajemný, barokem a našim budoucím školním působištěm motivovaný, ale víme, že bude stát za to! Těšíme se na Vás! Těšte se na nás!

Mattěj a Ga

Představujeme... Annu Vitvarovou

fotografku a novou členku redakční rady.

Aničce se říká Ančí, chodí do ZUŠky na dramatařák a dlouhá léta navštěvovala výtvarný obor. **Pamatuješ si, kdy jsi přišla poprvé?** No na výtvarku ve druhé třídě a pamatuji si i svůj první obrázek – Skřítek. Měli jsme nakreslit skřítku podle své fantazie a paní učitelce se nelíbilo sluníčko, říkala, že do rohu kreslí sluníčko jen děti bez fantazie...chodila jsem až do deváté třídy, kdy jsem přestala. **Ale úspěšně jsi přestala, protože jsi složila talentové zkoušky a na střední uměleckou školu. Jaká to je škola?** Střední škola vizuální tvorby Hradec Králové...**A co z tebe**

bude? Třeba floristka. Ale učíme se i bytový design, počítačovou grafiku, reklamu...takže vlastně cokoliv. **Jak se stalo, že jsi začala chodit do dramatařáku?** No, díky kamarádce Kátě, to bylo tak: Jé, ty chodíš do dramatařáku, tak já taky! A Káťa už nechodí a já jo. **Ty máš ještě jeden svůj výtvarný koníček, jak jsi k němu došla?** No, fotografování. Začala jsem s kamarádkou, půjčovala si její foťák, krásný velký, úplně jsem se do něj zamilovala...tak jsem si fotila přírodu, pak jsem si moc přála svůj malý digitální foťáček a maminka mi ho koupila k narozeninám a od té doby fotím pořád. **Co tě na tom baví?** Dělán jednoduché fotky ze života a lidem se to líbí, už se mi pár fotografií ozvalo a nabídlo mi, jestli bych s nimi nechtěla spolupracovat...ale jsou z daleka, Tak počkám, až budu starší. **Moc děkuji za rozhovor a ještě prozradím, že jsem požádala Aničku o fotografickou spolupráci v redakční radě ZUŠkovin.** Jé

Přišla jsem...Radka Ulichová

Ty jsi přišla do naší školy už počtvrté, jednou jako zákyně, potom jako paní učitelka a teď ses podruhé vrátila po mateřské dovolené. Jak velká byla ta poslední přestávka? Po kolika letech se vracíš?

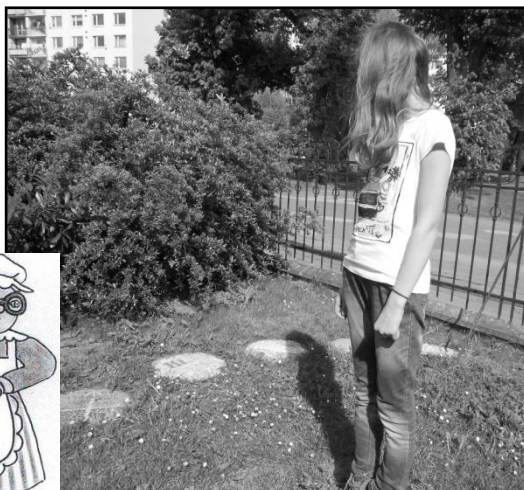
Po třech letech. **Jaké to je?** Je to příjemný pocit, moc příjemný...těšila jsem se. **Máš nějakou představu, co bys chtěla ve výtvarném oboru ještě do konce školního roku udělat, stihnout?** Vizi mám, ale spíš to bude otázka už příštího školního roku. **Jaké jsou děti, které jsi tady po své mateřské dovolené našla?** Jsou starší, jsou větší, dostávají se do takových „svých“ let...**Od března uplynula krátká doba, abys mohla něco hodnotit, optám se tedy jinak. Máš doma dvě děti, jak jsou na tom výtvarně, paní učitelko?** Zatím si vedou dobře, máme kde co pomalováno...vodovky, temperky, obyčejná tužka... **Výtvarníci tedy rády?** Moc, hlavně je baví tvoření, stříhání a lepení...**Máte doma výstavku nebo nástěnku?** Máme poličku a hodně se potom rozdává. **A jak to tedy vidíš v novém školním roce?** No hlavně se těším na Kuks, až tam to začne fungovat inspiračně a jak to děti vezmou. Každého to tam musí vzít za srdíčko. Jen ta atmosféra. **Co čeká výtvarníky, ještě než bude Kuks?** Kresba, malba, grafika, tiskařský lis, keramika, textilní tvorba. **Výtvarný obor dostane svůj větší prostor také v našem časopisu, zatím pod pracovním názvem: Co se děje ve výtvarce. To bude hodně fajn, představuji si, že to bude i nějaká všehochnuť, obrázky, soutěže pro výtvarníky...Vzpomínáš si na sebe, když jsi byla ve věku svých dětí? Máš nějaký zážitek z nejstarší tvorby?** Já si opravdu pamatuju, až když jsem od druhé třídy začala chodit na výtvarku tehdy do lidové školy umění. Jedna spolužačka mě vzala s sebou. Hodně mě to tam táhlo, a hodně se nám tam líbilo. Nejdříve nás učil pan Škopek, potom paní Skořepová. V Olomouci jsem pak na pedagogické fakultě vystudovala češtinu a výtvarku. **Nemělas někdy stav, kdy se ti už nechtělo něco dělat?** V pubertě jsem už nechtěla, ale výtvarka má tak široký záběr, že když omrzí tužka, vezme se štětec a tvoří se dál. **Přejeme všem tvým žákům neutuchající chuť do nového tvoření!** Jé

...viděli jsme...

...jak dramtařák nevěděl, kolik je právě hodin...

...a jak to zjistil.

...zvítězili jsme!

Celostátní kolo kytarové soutěže ZUŠ

foto: Anna Vitvarová

Ve dnech 8. – 9. 5. 2014 se v kulturním centru v Novém Strašecí konalo ústřední kolo soutěže ZUŠ ve hře na klasickou kytaru. V boji o diplomy se utkali vítězové krajských kol, kteří byli rozděleni do osmi kategorií ve věkovém rozmezí 6-21 let. Soutěžilo se ve dvou sálech Novostrašeckého kulturního centra, kde výkony mladých kytaristů a kytaristek hodnotily paralelně dvě poroty složené z úspěšných pedagogů a koncertních kytaristů, např. prof. Petr Saidl-Konzervatoř Pardubice, Doc., Mgr. Vladislav Bláha ArtD-JAMU a Konzervatoř Brno. Ve čtvrtek v podvečer se mezi sebou formou večerního koncertu utkala také kytarová dua, která byla ohodnocena na základě divácké ankety. Velkým zážitkem byl bezesporu koncert mladé a talentované kytaristky Hedviky Švendové, která studuje od r. 2011 ve třídě Petra Saidla na Konzervatoři v Pardubicích a je nositelkou řady ocenění v celém spektru jak domácích, tak mezinárodních soutěží ve hře na kytaru. Naši ZUŠ v této soutěži reprezentovala **Hedvika Čapková**, žákyně ze třídy p. uč. Hany Medkové. V VI. kategorii obdržela krásné **5. místo a čestné uznání**. Nutno podotknout, že úroveň soutěže rok od roku stoupá a výkony soutěžících byly opravdu vynikající. Hedvice

blahopřejeme k jejímu úspěchu a přejeme jí mnoho radosti ze hry. Hana Medková

Hradecký slavík 2014

Dne 14. května se konal v Hradci Králové již třicátý ročník soutěže „Hradecký slavík“. Tato soutěž je jedinečná tím, že se v ní interpretují pouze lidové písně. Letos jsme opět dodrželi naši tradici a vyjeli, zazpívat si naše oblíbené lidovky a zkusit štěstí mezi vzrůstající pěveckou konkurencí, která se sjela do hradeckého Adalbertina. Atmosféra soutěže byla opravdu báječná, zpěváků nebylo moc ani málo. Organizace perfektní. Zpívalo se nám s radostí a snad i bez větší trémy. A jak to dopadlo? V první kategorii získala **Petra Reichertová 2. místo** a v téže kategorii získala **Tereza Pecháčková 3. místo**. V sedmé kategorii komorních seskupení získalo trio **Lenka Vítová, Valentina Tomšů a Adéla Šimková 3. místo**. Krásné výsledky, obzvláště vzhledem k obrovské konkurenci jubilejního ročníku. Naším zpěvačkám a paní učitelce Ivaně Kubičkové za skvělý doprovod patří velký dík.
Kristýna Brzková

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“ : Jelikož nikdo nic nevymyslel, soutěž nemá vítěze, ale zato hodně poražených! Škoda. Vaše. Máme ještě pár cen za odměnu! Přičítáme to nedostatku času před koncem školního roku. Snad nejde o nedostatek nápadů a vtipů! Snad to není nadbytkem lenosti! To by nám vás bylo opravdu líto! A to bychom vám opravdu nepřáli!

„Hloupost je největší zlo. Humor je boj s lidskou hloupostí. V tomto boji nemůžeme nikdy vyhrát, ale nikdy v něm nemůžeme ustát.“ Jan Werich

Do šatny

Malý Pepíček přijde domů od zubaře a maminka se ho ptá, jestli ho ještě zoubek bolí?
„No to nevím, pan zubař si ho nechal u sebe!“

„Mami, podej mi, prosím tě, encyklopedii!“
„A k čemu ti bude, Říšo?“
„Ztratil jsem někde mašinku a tatínek povídal, že v encyklopedii se najde všechno!“

„Tatí je pravda, že mrkev je zdravá na oči?“
„Jistě, Honziku, už jsi snad viděl králíka s brýlemi?“

Víte proč je matematická cvičebnice smutná?
Protože má plno problémů!

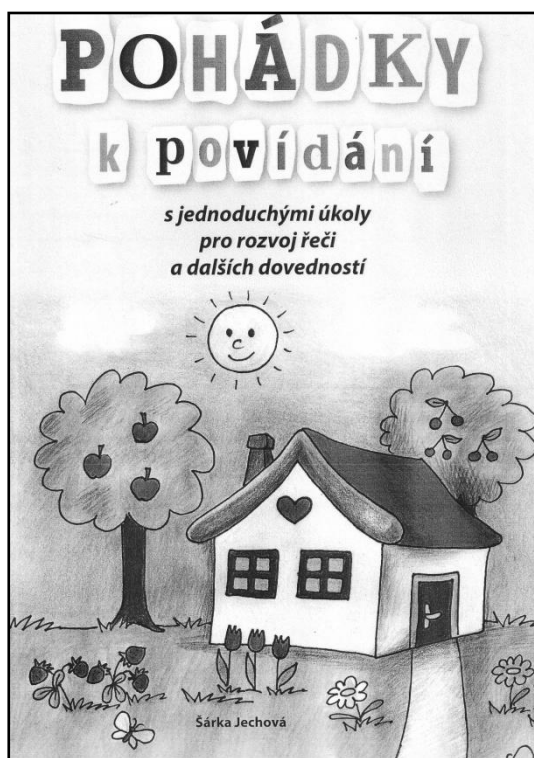
Barva hudby záleží na nátěru nástroje.

„Pepíčku, proč se netěšíš na prázdniny?“
„Maminka je učitelka a na mně se přes prázdniny trénuje, aby nezapomněla učit!“

vtipky vybrala k-Ája

Úkol do hudební nauky:

Pospojujte správné dvojice a doneste do hodiny hudební nauky,
třeba potřebujete rozhodnout závěrečnou známku!
Hodně štěstí! MaKo

V předvánočním čísle jsme vás informovali o knížce, kterou k vydání chystá paní Šárka Jechová, maminka Lenky Jechově (BobuLe), členky redakční rady ZUŠKovin.

A je to tady! Knižkavyšla a je k dostání za 150,-Kč ve všech knikupectvích a na internetu. Obrázky do tohoto čísla jsme si s laskavým dovolením paní Jechové jen vypůjčili. Taková knížka se doma určitě hodí!

čtvrtřová H	
čtvrtřová C ²	
čtvrtřová A	
čtvrtřová G	
osminová F	
osminová C ⁴	
osminová D	
osminová E	

Nakladatelství Agentura Rubico, s.r.o. Olomouc

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail : zus.jaromer@quick.cz , www.zus-jaromer.cz

10. číslo vychází 2. června 2014 s pranostikou: Jak červen teplem září, takový bude i měsíc září!

redakční rada: TzjvvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková), Ga (Kateřina Prášilová),
BobuLe (Lenka Jechová), Mattěj (Matěj Kubina), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová)
čaBMa (Barbora Maksymovová), čaBMa+Pěš=B⊙P, *A* (Anna Holínská)

úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí), korektury grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)

